

Güz Güzeli

– Emrah Saglam · 14 Mart 2014

Deki o yüreğe; susmasın hiç.
Vücut olup bütünleşirken gece, sabaha demleyecek çok şeyim vardır elbet.
Keza bende yorulduğum kirpiklerim koptuğunda.
Arada hoşuma git sen,
Arada sev beni!
Masalar dağıtmana veyahut sessizliğe boğulmana ne hacet?
Kapat gözlerini, ben oradayım epeydir..
Masum değiliz, yalnız da değiliz.
Ne zamandır bensizsin sen?
Not düşünler satır aralarına; hiç sensiz olmadım ben.
Ağlatlar dökülür yüzümden, avuçlarımdan,sırtımdan aşağı.
Münzevi yalnızlıkların içinden düştüm yeryüzüne.
Malulen dünyalıyım diye boşuna demedim kendime.
Dilini bilmediğim tenlerle öpüştüm.
Dinini bilmediğim insanları sevdim.
Kimimin Tanrısı vardı.
Kiminin Allah'ı.
Bazılarında hiç kimsesi.
Hayır ne oldu?
Onların hepsi insandı.
Nefesimde dil değmemiş bir yalnızlık.
Şimdi dudaklarım hangi vuslat türküsünün notlarına dokunsa, boğazımı tahrumar eden titremelerle dökülürüm bu şehre.
Yolundan bir çekilsem, tüm arabalar girer birbirine.
Yollara tükürür insanlar,savaşlar artar ve yağmur yağar belkide.
Tüm ölmelerim seninle!
Baksana sen hele; içimde içinin özgürlüğü..
Cinnetine rağmen zamansız sevimler sakladım cennetimize.
Kokusunu bilmediğim yalnızlıklara dövüşüyorum bak!
Söyler misin ' ben özlemeden.
Ben özlemeden yahu' ne vakit özledin sen beni ?
Çok pardon unuttum.
Uzun zaman oluyor biliyorsun.
Seni yaşamak; teninin kokusunda nefes almak ve gözlerinin karanlığında beni bulmak demektir.
Yaşamak demektir.

Neden gökyüzünün mavi olduğundan ve denizlerin iyot koktuğundan bahsederler ki ?

'yolda bir duruşum yok.

Evde bir gülüşüm...

Kalbimde ellerinin izlerini taşıyan bir hançer!

Ömür dediğin; tam ölmek vaktindeyken gözlerimin önünden sen geçen, beyazını kaybetmiş siyah bir film gibi.

Benim en büyük sevgilim, katlimi ferman eyleyen hayaletimdi.

Seni öyle çok sevdim ki; bu sevgiyi gören herkes beni sevmek istediğini söyledi.

Küfür gibiydi...

Lütfen gel.

İnandır öldükten sonraki hayatın varlığına beni!